

[Jesper Simonsen.]

den Gruppe af Stater, det her drejer sig om. I hvert Fald kan det ærede Medlem ikke vente noget Følgeskab ind paa en saadan Vej fra min Side eller det Parti, jeg tilhører.

I Tilslutning til denne Overenskomst foreligger en Protokol, som ikke skal ratificeres, men som er Udtryk udadtil for det Samarbejde, de nordiske Lande og de to andre Lande, som her er omtalt, er kommet ind i i det internationale Arbejde. Jeg tror, vi kan betragte den foreliggende Konvention med tilsluttende Protokol som et klart og et ønsket Udtryk for det Samarbejde, de paagældende Lande gerne vil staa i for de samfaldende Interesser, og som et Ønske om at give dette Samarbejde behørig Vægt udadtil.

For mig er der ikke mindste Tvivl om, at man overalt i Danmark modtager med Sympati dette Vidnesbyrd om Forstaaelse mellem de Lande, som Konventionen omfatter. Sympatien for Forstaaelse mellem de nordiske Lande er stærk i Danmark, og det er utvivlsomt ogsaa saaledes, at denne Sympati udstrækker sig for det danske Folk som Helhed til de andre Lande, som er med i denne Sammenslutning. Jeg anser det for heldigt, at den danske Rigsdag enstemmigt kan give sin Tilslutning til det, her er foreslaaet, og jeg er ganske forvisset om, at denne Tilslutning er fuldstændig i det danske Folk, altsaa ikke alene i Rigsdagen, men ogsaa i det Folk, Rigsdagens Medlemmer er Repræsentant for.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen gav Udtryk for den ejendommelige Splittethed, som er i det internationale Arbejde. Det ærede Medlem fremhævede, hvorledes de Repræsentanter, Landene sendte til Genève, der blev besøjet af et Ønske om Samarbejde for at afbøde Tidens store Vanskeligheder, og hvorledes dette alvorlige Ønske, som saaledes greb dem, blev afsvækket og afbleget, naar de kom hjem til Vanskelighederne. Det er utvivlsomt, at en saadan Splittethed er til Stede, men den enkelte, som deltager i Arbejdet udadtil og indadtil, kan ikke lade sig besætte af denne Splittethed paa den Maade, at han, naar han arbejder paa den internationale Arbejdsplads, gaar med til eet og, naar han kommer hjem, opgiver dette og gaar med til noget andet; der maa man finde sit Standpunkt.

Det kan være lykkeligt for nogle, som det synes at være for det ærede Medlem Hr. Drachmann som de Konservatives Ordfører, at have et let forstaaeligt og nemt Standpunkt, nemlig dette, at man stiller sig paa

den økonomiske Isoleringspolitik's Standpunkt, kun ser paa sine egne Interesser og lader alt andet fare. Dette Standpunkt og den Politik, som finder Udtryk deri, er imidlertid prøvet, og det er Resultaterne af den Politik, man nu i øvrigt i store Kredse er enig om at betragte som i høj Grad forfejlet og ganske uegnet til Fortsættelse, hvis Europa ikke vedblivende skal gaa tilbage, men paa ny have nogen Mulighed for at komme fremad.

De Bestræbelser, man er samledes om blandt Repræsentanterne for de Lande, som staaar bagved den foreliggende Konvention, gaar ud paa at udligne det Modsætningsforhold af økonomisk og anden Natur, som er til Stede, og til dette Arbejde giver vi fra vor Side vor fulde Tilslutning; vi ønsker det fremmet i den Forvisning, at det er den eneste Vej fremad fra det Uføre, Tiden er inde i. De gamle Veje, som stadig væk anbefales fra konservativ Side, kan ikke bringe Løsning paa de Vanskeligheder, som foreligger. Naar dette kan siges som fuldt sikkert, maa man med Tilfredshed se, at nye Veje prøves, og vi fra vor Side betragter det som en uafviselig Pligt at støtte dette Arbejde. Vi ser det foreliggende Forslag som Udtryk for en Villie til at fremme dette Arbejde og kan derfor med største Tilfredshed give det vor Tilslutning og anbefale det til Vedtagelse.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg er i Dag i det Tilfælde at kunne takke alle de fire Ordførere for deres Tilslutning til det foreliggende Forslag; jeg kan ikke ganske uforbeholdent udstrække denne Tak til den Begrundelse, som den ærede Ordfører for de Konservative (Drachmann) gav for sin Tilslutning, men det er rart, at vi har Tilslutningen, saa faar det være, at Begrundelsen er fejlagtig.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, Hr. Hans Rasmussen, spurgte mig om Udførselstallene fra sidste Aar sammenlignet med Udførselstallene fra det foregaaende Aar. Jeg forstaaer, det, han tænkte paa, var Kreaturer og Kød, idet det er den Del af Udførselen, der staaer i særlig Forbindelse med de Toldproblemer, der var oppe i Forholdet til Tyskland.

I 1929 var Udførselen af levende Kreaturer fra Danmark 270 000 Stkr., i 1930 var den 169 000 Stkr., det er altsaa en Tilbagegang paa godt og vel 100 000. Samtidig foregaar det imidlertid en Forøgelse fra 4 000—5 000 t Kød til 19 000—20 000 t, hvilket vil sige, omsat i Styktal, en For-